

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 312

гр. Пловдив, 09.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в закрито заседание на девети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надежда Н. Дзивкова Рашкова

Членове: Виделина Ст. Куршумова
Стойчева
Дафина Н. Арабаджиева

като разглежда докладваното от Дафина Н. Арабаджиева Въззивно частно гражданско дело № 20225300500326 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 274 – 279 от ГПК.

Образувано е по въззивна частна жалба от ТД „Постт“ ООД, ЕИК 119614534, с адрес: гр. Сливен, ж.к. „Сини камъни“, *****, представлявано от С.С.Т. против Разпореждане № 24829/03.12.2021 г. по ч.гр.д. № 19137/2021 г. по описа на ПРС, с което отхвърля изцяло заявление с вх. № 73963 от 01.12.2021 г., подадено от ТД "Постт" ООД за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК и изпълнителен лист срещу длъжника Т. Г. В. - Земеделски производител за сумата в размер на 20 000 лева въз основа на запис на заповед, издаден от длъжника в полза на заявителя от 01.06.2019 г. и сума в размер на 172 лева - разноски за нотариална покана за доброволно изпълнение на запис на заповед.

В частната жалба се твърди, че неправилно първоинстанционният съд не е указал на заявителя – жалбоподател да представи документ, удостоверяващ връчването на нотариална покана за явяване на длъжника пред нотариус за предявяване на конкретния запис на заповед. Сочи се, че отправянето на такава покана за предявяване на записа на заповед, въз основа на който се иска издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист, е видно и от представения към заявлението констативен протокол.

Моли се обжалваното разпореждане да се отмени, като незаконосъобразно и да се реши спора по същество или да се върне делото за произнасяне по същество от първоинстанционния съд.

Към жалбата са приложени писмени доказателства – нотариална покана, разписка за получаването ѝ и констативен протокол.

След преценка на събраните по делото доказателства във връзка със становищата на страните, съдът намира за установено следното:

Жалбата е подадена от легитимирана страна, при спазване на срока по чл. 275 ГПК, във вр. с

чл. 413, ал. 2 от ГПК, поради което и процесуално допустима.

Производството пред РС – Пловдив е образувано по депозирано от жалбоподателя ТД"Постт" ООД против Т. Г. В. - Земеделски производител заявление за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист. Видно от възпроизведеното на хартиен носител, както и от електронното досие на първоинстанционното производство, заявителят е подал електронно заявление до съда, като към него е приложил сканирано копие на записа на заповед, въз основа на който се иска издаване на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист, както и констативен протокол, удостоверяващ неявяването на длъжника за предявяване на записа на заповед.

Първоинстанционният съд в обжалваното определение е посочил, че видно от представения по делото запис на заповед, същият е издаден на 01.06.2019 г. в гр. Пловдив, с падеж на предявяване. Сочи се, че към заявлението не са представени доказателства за настъпване на падежа на вземането по записа на заповед, като не е удостоверено, че записът на заповед е предявен за плащане. Съдът е посочил, че това не се установява и от приложеният към заявлението Констативен протокол, тъй като същият единствено удостоверява, че на конкретна дата длъжникът не се е явил пред съответния нотариус, за да му бъде предявен запис на заповед за плащане. Сочи се, че не е представена и нотариалната покана, с която длъжникът е бил поканен да се яви пред нотариуса, за да му бъде предявен запис на заповед, за да се установи, какво е съдържанието на тази Нотариална покана, дали именно за това е поканен длъжника, дали му е връчена редовно. Като основание за отхвърляне на заявлението е посочен, че наред с това в самия запис на заповед не е удостоверено, че същият е предявен за плащане на длъжника, тоест запис на заповед не отговаря на изискването в него да е удостоверено, че вземането подлежи на изпълнение, съгласно чл.418, ал.2 ГПК, нито пък с официален или изходящ от длъжника документ е удостоверено това обстоятелство, съгласно чл.418, ал.3 ГПК.

Предвид така изложеното в обжалваното разпореждане жалбоподателят е представил към въззивната жалба нотариална покана и разписка, от които се установява, че на 06.10.2021 г. на съпругата на длъжника е връчена нотариална покана, с която заявителят е поканил длъжника да се яви на 05.11.2021 г. в 13.00 часа при нотариус Светлана Запрянова с рег. № 179 НК за предявяване на издадения от длъжника на 01.06.2019 г. в качеството му на земеделски производител запис на заповед за сумата 20 000 лв. за плащане на посочената в записа на заповед сума, съгласно поетото задължение по записа на заповед. В констативен протокол от 05.11.2021 г. нотариусът е удостоверил неявяването на длъжника за предявяване на запис на заповед в нотариалната кантора.

С оглед гореизложеното настоящият съдебен състав счита, че към настоящия момент е удостоверено от жалбоподателя по надлежния ред предявяването на записа на заповед. Доколкото обаче съгласно *Тълкувателно решение № 6 от 15.01.2019 г. на ВКС по т. д. № 6/2017 г., ОСГТК*, ограниченията относно обхвата на дейността на въззивния съд, предвидени в чл. 269, изр. второ ГПК, не се прилагат в производството по частна жалба. Прието е, че въззивният съд служебно проверява всички правно релевантни факти, сам

преценява доказателствата, събрани от първата инстанция, тези представени с частната жалба и отговора, както и събраните от него, въз основа на което разрешава въпросите, включени в предмета на производството.

Предвид цитираното тълкувателно решение, то следва да се прецени дали представения със заявлението документ по чл. 417 ГПК удостоверява подлежащо на изпълнение вземане, както и дали същият е редовен от външна страна.

Съгласно Тълкувателно решение № 1 от 28.12.2005 г. по тълк. д. № 1/2004 г., ОСТК на ВКС, за да се издаде изпълнителен лист, въз основа на несъдебно изпълнително основание - запис на заповед, то следва същият да се представи в оригинал. По въпроса за представянето на оригинала на записа на заповед, е налице задължителна съдебна практика - Опр. №205/14.ІІ.2011 г. по ч.т.д. № 1009/ 2010 г. на ВКС, която е в смисъл, че едно от условията за издаване на заповед за изпълнение по чл. 417 т. 9 ГПК и изпълнителен лист, е представянето пред съда на оригинала от документа. Съгласно чл. 102е ГПК всички процесуални действия на страните може да се извършват в електронна форма, освен ако поради естеството им това не е възможно или по силата на закон е предвидено извършването им по друг начин. Доколкото върху оригинала на документа се отбелязва издаването на изпълнителен лист, то в случая поради естеството му този документ няма как да бъде приет като годин такъв по чл. 417 ГПК в електронна форма.

Освен гореизложеното при преценка на кумулативното наличие на реквизитите на записа на заповед в чл. 535 ТЗ настоящият съдебен състав установи, че не е посочен място на плащане на поетото задължение за плащане на сумата от 20000 лева. В приложения към заявлението запис на заповед е посочено, че сумата е платима на датата на предявяване по банкова сметка на дружеството, но липсват индивидуализиращи белези на тази банкова сметка. Предвид липсата на посочен номер на банковата сметка обуславя извод за липса на отразено в записа на заповед място на плащане и нередовност на същия.

Записът на заповед е формална правна сделка, чиято действителност е обусловена от спазване на установена в закона форма. Формата на записа на заповед е уредена в разпоредбата на чл.535 ТЗ, предвиждаща обещанието на издателя за плащане да е обективизирано в писмен документ, наименован „запис на заповед” и съдържащ изчерпателно изброени реквизити. Нарушаването на изискванията относно формата опорочава записа на заповед до степен на нищожност и го лишава от присъщия му по закон менителничен ефект. В този смисъл чл.536, ал.1 ТЗ постановява, че документ, който не съдържа някои от посочените в чл.535 ТЗ реквизити, не е запис на заповед. От правилото на чл.536, ал.1 ТЗ е допуснато изключение само за три от реквизитите на чл.535 ТЗ - падеж, място на издаване и място на плащане. Тяхната липса не води до нищожност на записа на заповед, ако е възможно да бъдат заместени чрез презумпциите на чл.536, ал.2 - ал.4 ТЗ.

В настоящия случай обаче, доколкото е предвидено, че плащането следва да се извърши по банков път, то изискването за място на плащане се счита за спазено само в случай, че са посочени индивидуализиращи белези на банковата сметка, вкл. и банков клон и името на банката, каквито в случая не са налице и не могат да се заместят чрез презумпциите на

чл.536, ал.2 - ал.4 ТЗ.

Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че записът на заповед е нередовен от външна страна и не удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника, с оглед на което обжалваното определение следва да потвърди на основание изложените в настоящия съдебен акт мотиви.

По изложените съображения съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане № 24829/03.12.2021 г. по ч.гр.д. № 19137/2021 г. по описа на ПРС, с което отхвърля изцяло заявление с вх. № 73963 от 01.12.2021 г., подадено от ТД "Постт" ООД за издаване на заповед за незабавно изпълнение по чл.417 ГПК и изпълнителен лист срещу длъжника Т. Г. В. - Земеделски производител за сумата в размер на 20 000 лева въз основа на запис на заповед, издаден от длъжника в полза на заявителя от 01.06.2019 г. и сума в размер на 172 лева - разноси за нотариална покана за доброволно изпълнение на запис на заповед.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____